

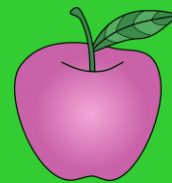
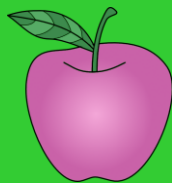
Školský bonbóník

školský rok: 2015/16

školský časopis číslo

1

ZŠ s MŠ, KOTEŠOVÁ 378

OBSAH:

1. Predstavujeme novú redakčnú radu	3
2. Zážitky z prázdnin.....	4
3. „Drogy? Toto je moja odpoveď...“	6
4. Plavecký výcvik.....	8
5. Ružová Čiapočka	9
6. Výstavka ovocia a zeleniny	11
7. Hodina biológie	11
8. Interview s p. uč. Šipekovou.....	12
9. Kvíz	12
10. Zaujímavosti z minulosti.....	13
11. Rozprávka o ježibabe	14
12. Medzinárodný deň dobrovoľníkov	15
13. Fotky zo školských akcií.....	16

Úvodná strana - foto:

Jabíčkový deň - žiaci 3. a 1. ročníka

Adresa redakcie:

Kotešová 378, 013 61

Šéfredaktor:

Nina Hvorečná, žiačka 7. ročníka

Predseda redakčnej rady:

Lea Žilinčárová, žiačka 7. ročníka

Členovia redakčnej rady:

Slávka Škubáková, Lenka Litvíková,
Dominika Dipčárová, žiačky 7. ročníka

Ročník:

XVIII.

Vychádza:

pravidelne 4 – krát ročne

Číslo 1/2015-2016

vychádza 20. 11. 2015

Pedagóg:

Mgr. A. Karchutňáková, technická pomoc

Predstavujeme novú redakčnú radu

Volám sa Slávka Škubáková. Rada tancujem a chodím do ZUŠ – Yamahy, tanečnej školy. Mám tam veľa kamarátok. Nemám rada matematiku. Vo voľnom čase chodím na zumbu.

Som Dominika Dipčárová, mám rada zvieratá, rada kreslím a pozerám anime (Japonské animované filmy, seriály, ktoré sa vyznačujú spôsobom kresby) .

Volám sa Lenka Litvíková. Mám rada prírodu a zvieratá. Matematiku neobľubujem, milujem leto a zimu.

Som Nina Hvorečná. Mám rada Halloween, rockovú hudbu, hrám pingpong, jazdím na koňoch. Cez hodinu si kreslím a nenávidím matiku a anglinu.

Volám sa Sabína Veliká. Veľmi rada sa bicyklujem a jazdím na skejtborde. Mám rada biológiu a fyziku.

Čaute, som Lea. Rada počúvam rockovú hudbu, hrám pingpong, jazdím na koňoch a nenávidím matiku. Počas hodín tvorím čierne grafítové obrázky =) a obľúbenú hodinu mám telesnú.

Zážitky z prázdnin

Moje prázdniny

Toto leto som zažila veľa pekného. Bola som až na troch táboroch a na dovolenke s rodičmi. Najviac sa mi páčil prvý tábor, ktorý bol v Banskej Bystrici, kde býva moja sesternica Lenka.

Chodili sme do Úľuvu. Tam sme pracovali v rôznych dielňach. Prvá bola textilná. Učili sme sa tam tkať a plstenou technikou vyrábať hračky. Ja som utkala modro-žltý koberček a sesternica modro-bielo-ružový. V druhej dielni sme drôtovali, v tretej maľovali na sklo, štvrtá bola keramická a posledná bola rezbárska.

Veľmi ma bavilo učiť sa tieto remeslá. Teraz už viem, čím všetkým sa živili naši predkovia.

A. Hollánová, 4. roč.

Bitka na vodnom diele

Na konci prázdnin som mal dobrý víkend. Bol som u krstnej mamy. Spoločne s ňou a novými kamarátmi sme sa vybrali na vodné diele v Žiline. Veľmi sa mi tam páčilo, lebo tam bolo pripravené pekné podujatie.

Odohrávala sa tam bitka lodí. Videli sme tam dve veľké lode a veľa malých lodiek, ktoré strieľali petardy po sebe. Jedna vybuchlá petarda mi spadla na hlavu. Na konci bitiek vybuchla veľká loď, čo narobilo veľa hluku a niektoré deti sa aj báli.

Z tejto bitky lodí sme mali pekný bojový zážitok.

M. Rybárik, 4. roč.

Letné prázdniny

Skončil školský rok, začali prázdniny a ja som sa už nemohla dočkať, kedy odcestujeme k moru. Ale prešlo pár dní a konečne sme balili kufre. Skoro ráno sme: ja, mama, brat a tато nasadli do auta. V druhom aute s nami cestovali naši známi.

Cesta bola dlhá. Asi stokrát som sa tatu spýtala: „Kedy tam už budeme?“ Dočkala som sa! Prostredie bolo pekné, ubytovaní sme boli blízko mora. Hneď ako sme sa vybalili, s kamarátkou Paťou sme bežali šantiť k vode. More bolo teplé, čisté a ukrývalo jedno veľké tajomstvo. Kúsok od brehu bol v ňom riasami a trávou obrastený veľký kameň. Pohľadom z hora vyzeral ako jedno obrovské čierne čudo. Každý deň sme ho obzerali a potápali sa pri ňom. Aj keď sme sa ho s Paťou báli, predstavoval pre nás úžasné dobrodružstvo.

O to sa nám postarali kraby, ktoré sme chodili každý večer chytať do siete. Taktiež sme si domov doniesli množstvo mušiel. Pri pohľade na ne si vždy spomeniem na tohtoročnú dovolenku v Chorvátsku.

N. Kubíková, 4. roč.

Moje leto

Prinesením vysvedčenia sa pre mňa začal čas prázdnin.

Ráno ma namiesto budíka zobúdzať slnko a častokrát aj kamarát Samko. Bláznili sme sa v bazéne a na tráve. No úplne najlepšia vec z môjho leta bola dovolenka pri mori.

Nezáleží na tom, či prší, či svieti slnko, prázdniny vám urobia ľudia, ktorých ľúbite.

D. Masaryk, 4. roč.

Moje leto

Cestoval som tisíc kilometrov do Chorvátska. Bol som tam už dvakrát.

Cesta bola nudná. Išli sme cez veľa tunelov, napríklad: Čelinka, Krpani a podobne. Konečne sme prišli na apartmán. More bolo teplé a slniečko hrialo. Keď som sa potápal, tak som videl veľa krásnych rýb. Každé ráno sme kupovali čerstvé ryby, a potom sme ich večer opekali a jedli pri

západe slnka. Po jedle nám lastovičky na oblohe predviedli divadlo s náletmi ponad balkón. Potom sme išli spať. Predposledný deň bol najlepší. Skvelé steaky z tuniaka.

Cestou domov sme sa zastavili pozrieť na pekný výhľad z hôr. Celá dovolenka bola pre mňa pekný zážitok.

F. Grofčík, 4. roč.

Výlet do Zvolena

V jeden prázdninový deň sme sa vybrali na výlet do Zvolena. Bol s nami môj kamarát Filip s mamou. Cestovali sme dve hodiny vlakom.

Bolo tam krásne námestie s fontánou a kostolom. Videli sme obrovský pancierový vlak. Bojovali s ním počas vojny. Na námestí sme videli aj lietadlo. Boli sme sme sa aj okúpať na kúpalisku, dobre sme si zaplávali. Domov sme sa vrátili večer.

J. Hrtánek, 4. roč.

Moje prázdniny

Len čo sa skončil školský rok a ja som dostala vysvedčenie, nevedela som sa dočkať, kedy pôjdem k ockovi na prázdniny. A dočkala som sa.

Zbalila som si kufre a o tri hodiny som bola vo Veľkých Lovciach. Čakalo ma tam príjemné prekvapenie. S ockom sme išli k starkej a bolo tam malé kačiatko. Celé dni sme sa s ním so sesternicou Radkou hrali. O pár dní prišiel aj ujo Juro s kamarátmi zo Švajčiarska. A s ním prišla aj Giulia. Bola tam prvýkrát, takže sa trochu bála. Skamarátili sme sa s ňou a začali ju volať Giuly. Na ďalšie ráno sme sa prechádzali a vymysleli kačičke meno Lemonci. O týždeň Giulia musela odísť.

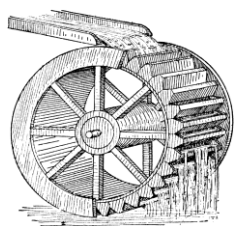
No zábava sa len začala. Išli sme na dovolenku do Chorvátska aj so sesternicou Radkou. Tam sme sa takmer iba potápali. Na jeden deň sme išli do iného mesta. Boli tam dve šmýkačky vo vode, koleso, na ktorom sa stále šmýkalo a plocha, z ktorej sa skákalo. Pár dní po príchode sa vyliahlo ďalších osem kačiatok. Dva-tri dni som s nimi bola a prišiel čas môjho odchodu.

Zvyšok prázdnin ubehol ako voda a teda sa začal i nový školský rok.

J. Némethová, 4. roč.

Rozprávkový mlyn

Cez prázdniny som bol s rodičmi a bratmi na dovolenke v Českej republike. Bývali sme blízko mesta Dečín. Chodili sme na rôzne výlety, ale najviac sa mi páčil Dolský mlyn.

Mlyn sa nachádza v Národnom parku České Švajčiarsko. Po ceste k nemu sme prechádzali popri vysokých pieskovcových skalách, medzi ktorými sa nachádzal vojenský bunker z 2. svetovej vojny. Mlyn je kultúrna pamiatka a je to zrúcanina. Stojí blízko rieky a hneď pri vysokej skale. Natáčali sa tam rozprávky: Pyšná princezná a Čertova nevesta.

Veľmi sa mi tam páčilo. Bolo tam tak rozprávkovo.

F. Litvák, 4. roč.

Prázdninový výlet

Tento rok boli prázdniny super. Bol som na troch výletoch, ale najviac sa mi páčil výlet do Prahy.

Išiel som s rodičmi do Aqua palace Praha. Jedna z atrakcií bola veľká divoká rieka. S otcom som si dal colu vo vodnom bare. Ale najzaujímavejší bol orloj s hýbajúcimi panáčikmi a Karlov most. Pri moste sa točil film Chobotničky z 2. poschodia. Prvý krát som cestoval v metre. Mal som z toho zmiešané pocity, lebo išiel rýchlo a neustále brzdil. Domov sme sa vrátili vlakom RegioJet.

Prázdniny sa skončili a ja chcem, aby sa zas začali.

S. Kurkin, 4. roč.

„Drogy? Toto je moja odpoveď...“

Sú to omamno-návykové látky, ktorých účinky sú pre človeka v určitej miere veľmi nebezpečné. Človek, ktorý už je na drogách závislý, nedokáže čeliť silnej a neprekonateľnej túžbe k nim, a preto sa oddáva falošným ilúziám.

Pri častom užívaní drog človek prepadá do stavu, kedy sú jeho zmysly, vnímanie, cítenie, orientácia a stabilita ochabnuté. Prečo potom ľudia užívajú drogy?

Častými príčinami drogovania môže byť nezačlenenie do kolektívu alebo psychické zrušenie. V tomto smere veľa ľudí začne uvažovať nad drogovou závislosťou, pretože sú pod veľkým tlakom a návalom emócií i pocitov, ktoré v sebe dusia dovtedy, pokiaľ neklesnú až na samé dno. Takže v tejto situácii psychika a odhodlanie hrá veľmi veľkú rolu. Myslia si, že je to rýchly a jednoduchý útek od problémov a reality. Pustia sa do toho bez akéhokoľvek uváženia, len aby potlačili svoju bolesť, ktorú cítia, aby boli opäť aspoň na okamih šťastní a myšlienkami úplne hore v oblakoch. Cítia vzrastajúcu eufóriu pocitov šťastia, ale vedia, že niekde v hĺbke ich duše sa skrýva žiaľ. Žiaľ z toho, akí v skutočnosti sú, pretože urobiť chybu je prejavom ľudskosti, ale priznať si ju je prejavom charakteru.

No samozrejme na každého majú drogy iný vplyv. Niektorí majú po užití drogy zrýchlený tep, krvný obeh a trasie sa, iní majú lákovú potrebu smiať sa a vnímať ilúzie z virtuálneho sveta, kde vstupuje svojimi duchom neprítomnými myšlienkami. Drogy človeka zmenia a je veľmi ťažké sa vyrovnáť s týmto faktom. Ale ja si myslím, že aj zlá skúsenosť je skúsenosť. No je lepšie byť plný adrenalínu a energie zo športu, ako byť presýtený falošnými pocitmi, ktoré v človeku vyvolávajú drogy.

Keby sa dalo, zakričala by som:

„Ľudia, buďte sami sebou, pretože každý človek je unikát a nie lacná žiadna kópia! Drogy nič nevyriešia, práve naopak, dotlačia situáciu k horšiemu a z vás, ako z človeka, urobia osobu, ktorá padla na cestu tajných zákutí, aby spoznala „ako chutí zakázané ovocie“ a našla len smútok a bôľ!“

Kristína Cabajová, IX. trieda

Často počúvam zo svojho okolia negatívne informácie na drogy, o tom ako ničia životy ľuďom, ktorí sú závislí, ale rovnako aj ľuďom, v ich blízkosti.

Práve to ma prinútilo zamyslieť sa nad významom života drogovovo závislých ľudí, dôvodom, ktorý ich vedie k začiatku strašnej cesty – k užívaniu drogy, a najmä nad tým, ako samy seba ničia, ako zvonka, tak aj vo vnútri.

Podľa môjho názoru človek začal užívať drogy kvôli úniku z reality. Ale ako si pomohol? Vyšiel z blata do kaluže. Ešte viac si život pokazil.

Drogy, to je každodenný problém mnohých ľudí po celom svete. Tak ako mnohé organizácie pomáhajú drogovovo závislým ľuďom, tak aj ja by som chcela touto mojou odpoveďou prinútiť ľudí k zamysleniu, prečo sú drogy nesprávnou voľbou. Drogy vás

prinútia k rozhodnutiam, ktoré budete ľutovať. Najhorší je na tom fakt, že postupne zabíjate samých seba. Strácate svoju ľudskosť a meníte sa na trosku. Preto som si zvolila vlastnú cestu a vždy poviem drogám „NIE!“

Monika Kováčiková, IX. trieda

Drogy, problém globálnych rozmerov. Sú nám ponúkané zo všetkých strán, v akomkoľvek čase. Človek si drogu môže vziať z rôznych dôvodov, ako sú nezvládnuté problémy a útek od nich, ale bohužiaľ aj pod vplyvom partie kamarátov a priateľov. Prečo niektorí ľudia vezmú drogu skôr ako iní?

Naivní ľudia preto, lebo dílerovi, ktorý mu drogu ponúka, ľahko uveria. Prístupnejší a zvedaví ľudia zoberú drogu skôr zo zvedavosti. Čo mi to prinesie, keď drogu užijem? Najskôr pocit šťastia, eufórie, radosti, ale keď účinok vyprchá, zrazu si človek uvedomuje následky. V podstate nemyslia na nič iné, len na to, ako získať ďalšiu dávku drogy.

Niekoľko raz povedal: „Keď si na dne, nemôžeš sa potopiť ešte hlbšie.“ Je to však pravda? U každého je to podľa mňa individuálne. Ak si svoju závislosť včas uvedomí a chce s ňou bojovať, zaplatí za to abstinencnými príznakmi, ktoré s ním zostanú celý život. Toto je prípad ľudí s úctyhodne silným odhodlaním a pevnou vôľou, a taktiež trocha ctižiadostivými cieľmi. Áno, títo ľudia si povedia: „Musím to vydržať!“ Ale čo tí druhí?

Ak človek nepovie „stačilo“, stáva sa otrokom drogy. Toto už však nie sú normálni ľudia, sú to zločinci, ktorí urobia všetko pre to, aby dostali ďalšie a ďalšie peniaze na drogy. Okradnúť, zabiť pre nich žiadny problém. Vtedy to už prerastá do takého extrému, že dotýčny už nie je ani tým zlodejom, stáva sa zvieraťom, ktorého nezaujíma nič iné ako jeho milovaná droga. Čo ale s týmto problémom?

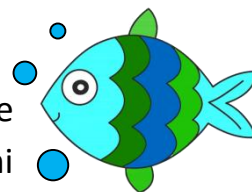
V týchto fázach sa nedá robiť takmer nič. Treba sa s tým vysporiadať hneď na začiatku. Človeku, ktorý vám drogu ponúka, treba riadne povedať NIE. Jedine tak sa môžete uchrániť pred doživotným abstákom alebo nekonečnou honbou za naplnením stále rastúceho kalicha závislosti. Droga neberie len peniaze, v následkoch, ktoré má, človek stratí rodinu, prácu. Ale sebecký človek si povie: „Čo ma po ostatných?“ Ja poviem len toľko, že nič. Keď, ale nemyslíte na ostatných, myslite aspoň na seba, pretože droga nevezme len materiálne veci, vezme vám zdravý úsudok, sedliacky rozum, spomienky, a to najdôležitejšie, čo v živote máme, naše zdravie. Tak toto je moja odpoveď.

Veronika Litvíková, IX. trieda

Plavecký výcvik

V týždni od 28.9. – 2.10. žiaci 3. a 4. ročníka vymenili školské lavice za vodné prostredie. Absolvovali plavecký výcvik na krytej plavárni v Považskej Bystrici.

Na začiatku u niektorých žiakov bolo ťažšie odblokovať strach z vody, no nakoniec sa to pod odborným vedením skúsených plavčičiek všetkým podarilo. Počas týchto dní sa mnohí naučili plávať, poniektorí sa zdokonalili v plaveckých činnostiach, oboznámili sa s viacerými plaveckými štýlmi a technikami. Na záver sa uskutočnili plavecké preteky a každý žiak ukázal, čo sa naučil. Deti získali „mokrú vysvedčenia“.

Vyhodnotenie súťaží:

Plávanie na vytrvalosť:

- 1) E. Chrenková, 4. r. – 165 m
- 2) M. Špiriak, 4. r. – 120 m
- 3) J. Némethová, 4. r. – 105 m

Súťaže spojené so skokmi do vody:

Najviac bodov získala L. Pavlusíková, 4. r.

Najväčší pokrok dosiahol:

S. Daniš, 3. r.

CHLAPCI

DIEVČATÁ

CHLAPCI

DIEVČATÁ

Plávanie na rýchlosť – lepší plavci:

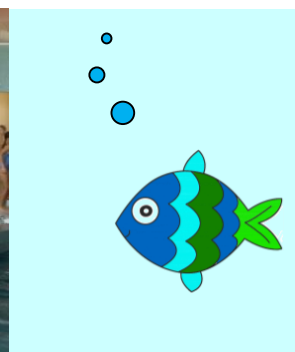
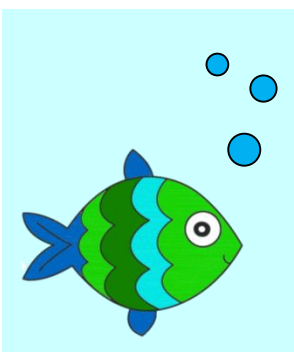
- 1) D. Masaryk, 4. r.
- 2) S. Kurkin, 4. r.
- 3) S. Balta, 4. r.

- A. Hollánová, 4. r.
- V. Hulínová, 4. r.
- A. Malíková, 4. r.

Plávanie na rýchlosť:

- 1) M. Pavlík, 3. r.
- 2) S. Ostrochovský, 4. r.
- 3) P. Maslovský, 4. r.

- L. Pavlusíková, 4. r.
- D. Dudoňová, 3. r.
- S. Donovalová, 4. r.

Ako sa páčilo na plaveckom výcviku žiakom?

Na plaveckom výcviku som sa mala dobre. Ráno sme začínali rozcvičkou, potom sme išli do vody a začali sme cvičiť vodnú rozcvičku. Naučili sme sa plávať žabku, kraula a znak. Mali sme aj prestávky. Po prestávke sme sa mohli hrať. Aj sme súťažili, niekedy sme skákali z mostíkov.

P. Jandačková, 3. ročník

Mám z plaveckého výcviku pekné zážitky. Bolo mi tam fantasticky. Tety plavčíčky boli veľmi milé. Naučili ma plávať a potápať sa. Jediné, čo sa mi nepáčilo, keď som sa napila vody pri potápaní.

A. Kožienková, 3. ročník

Ružová Čiapočka

(Poučná rozprávka pre múdre deti)

Kde bolo, tam bolo, na konci veľmi moderného mesta stála jedna obyčajná chalupa. V chalupe bývala iba mama s dcérou. Dcéra bola rozmaznaná, lenivá a veľmi nespoľahlivá. Keď bola ešte malá, stará mama jej ušila ružový kabátik s kapucňou. Ružový preto, lebo to bola jej obľúbená farba. Nosila ho skoro stále, ba kým bol nový, v ňom aj spávala. A kapucňu nosila, keď pršalo miesto dáždnika, a v zime, keď snežilo, miesto čiapky. To bol aj dôvod, prečo ju všetci volali Ružová Čiapočka.

Raz na jeseň, keď sa blížila zima, sa Ružová Čiapočka dívala na televízor a rozmýšľala nad tým, čo bude robiť. Zrazu jej na telefón prišla správa od kamarátky, či sa nepôjde prejsť. Čiapočka sa už obliekla, keď v tom za ňou prišla mama a spýtala sa jej, kam ide.

Ružová Čiapočka sa na ňu pozrela, pretočila očami a namiesto odpovede jej povedala, aby ju nekontrolovala a radšej jej kúpila nový mobil. Mama sa na ňu smutne pozrela, ale nič nepovedala.

Po chvíli podala Čiapočke ruksak a ticho dodala:

„Chod' ku svojej starej mame. Je už stará, nevládze a k tomu ešte ochorela. Niečo som uvarila, tak jej to odnes na večeru.“

Čiapočka sa iba zostala dívať a premýšľala, čo urobí. Keď v tom jej napadlo: čo ak jej dá stará mama peniaze na nový mobil? Za skúšku to stojí. Rozlúčila sa s mamou a odišla. Ešte pred domom vytiahla starý mobil z vrecka a napísala kamarátke, že na prechádzku nejde. Z vrecka si vytiahla aj slúchadlá a pustila si obľúbené pesničky. Bola už v polovici cesty, keď na ňu niekto zakričal. Z ucha si vytiahla jedno slúchadlo a spýtala sa, čo sa deje. Chlap, ktorý na ňu kričal, sedel v aute a cez spustené okienko sa na ňu milo usmieval a zakričal:

„Pod' sem, mám super cukríky!“

Ružová Čiapočka odpovedala neutrlo a povýšenecky:

„Vy si myslíte, že som blbá? To je staromódne. Cukríky si môžete nechať!“

„A čo také by si chcela?“ spýtal sa chlap.

Čiapočka sa zamyslela.

„Chcem nový mobil. Ten najmodernejší a najdrahší,“ odpovedala.

Chlap sa celkom potešil.

„Pod' so mnou, kúpim ti ho!“

Čiapočka nastúpila do auta a chlap naštartoval. Lenže nešiel do centra mesta, ale naopak, vzdáľoval sa od mesta veľkou rýchlosťou. Nakoniec zastavili pri starej chate hlboko v lese.

„Tu chcete kúpiť mobil?“ spýtala sa Čiapočka roztraseným hlasom, lebo už veľmi dobre vedela, že urobila veľkú chybu.

Chlap sa len zasmial a povedal: „Hlúpe dieťa. Ideš s cudzím človekom len kvôli mobilu!“

Čiapočka začala kričať: „Pomóc, pomóc!“ No nikto ju nepočul. Zosilnela hlas a kričala z plných pľúc: „Pomôžte mi!“

Zrazu z lesa vyšiel horár s puškou, ktorý tam bol kontrolovať počet zvierat, doplniť zásoby sena do krmidiel a pozrieť, koľko stromčekov vysadili robotníci po výrube. Čiapočka sa neznámemu vytrhla a utekala k nemu, aby sa zachránila. Muž rýchlo nasadol do auta a ufujazdil preč. Čiapočka s horárom keď prišli do mesta, išli na policajnú stanicu a všetko tam rozpovedali. Hneď sa rozbehlo veľké pátranie.

Ružová Čiapočka si navždy zobrala ponaučenie. Už nechce ani nový mobil, ale verí rozprávkam, lebo aj v tej starodávnej O červenej čiapočke bolo poučenie, že netreba hovoriť s neznámymi na ceste.

Monika Mičianová, 8. ročník

Výstavka ovocia a zeleniny

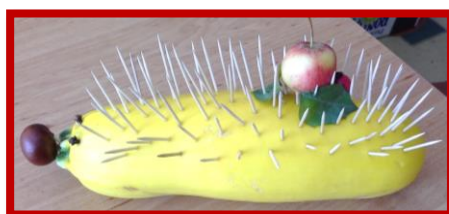
Základná organizácia Slovenského zväzu záhradkárov v Kotešovej aj tohto roku organizovala Výstavu ovocia, zeleniny, kvetov a záhradnej dekorácie, ktorú otvorila 4. októbra. Na otvorení sa zúčastnili aj žiaci našej školy – vystúpili druháci s básničkami a pesničkou a Adam Litvák zo 6. ročníka zahral na harmonike.

Aj v tomto roku sa zapojilo mnoho pestovateľov z obce. Priniesli do sály Kultúrneho domu v Kotešovej ukážky svojej tohtoročnej úrody. Niektorí žiaci mali možnosť zúčastniť sa ochutnávky medu.

Aj naši žiaci prispeli so svojimi pestrými nápadi, kde ukázali fantáziu, zručnosť a tvorivosť. Prezentovali na výstavke svoje výrobky z výpestkov a výtvarné diela k danej téme, za čo získali diplom a vecné ceny.

*Bratia a sestry
na jednom strapci visia,
a keď dozrejú,
červenou farbou svietia.
Čo je to? (ríbezle)*

*Má červené líčka
a vo vnútri zrníčka.
Čo je to? (jablko)*

A. Kožienková, 3. roč.

Hodina biológie

Jedna hodina biológie bola iná ako tie ostatné. Učili sme sa veľmi zábavne a zaujímavo. V rámci tém: "Rastliny pestované v záhradách" a „Ovocné rastliny" sme si doniesli rôzne druhy ovocia a zeleniny.

Na začiatku hodiny nám p. učiteľka porozprávala o dôležitosti ovocia a zeleniny v našej výžive a o spôsobe ich pestovania. Potom sme za pomoci chuti a čuchu so zaviazanými očami skúmali, o aké ovocie alebo zeleninu ide. Pochutili sme si.

V druhej časti hodiny sme v skupinkách tvorili ovocný alebo ovocno-zeleninový kalendár. Každý mesiac v roku mal svoje ovocie alebo zeleninu, ktoré sme lepili alebo maľovali.

Zisťovali sme kedy rastie, aké obsahuje vitamíny,....

Hodina sa nám veľmi páčila. Ani sme nevedeli, že sme sa vlastne učili.

kolektív VI. triedy

*Už je október.
Vraví sa, že všetko ber.
Zberá sa zelenina, ovocie
a blížia sa Vianoce.*

*Veľmi sa ochladí,
mnohé deti z toho nachladli.
Budeme sa sánkovať
a s radosťou aj guľovať.*

*Vianoce si užijem
a pekné sviatky zažijem.
Dostanem darčeky,
budem piecť vianočky.*

J. Žilinčár, 5. roč.

Interview s p. uč. Šipekovou

- **Pani učiteľka, koľko rokov učíte v našej škole?**
- Učím tu 17 rok.
- **Ktorú triedu ste si najviac obľúbili?**
- Najviac som si obľúbila triedu, ktorej som triedna. Okrem nich som si obľúbila 9. triedu.
- **Ktorého z vašich žiakov máte najradšej?**
- Všetkých, to sa nedá vyberať.
- **Ako ide žiakom, ktorých učíte matematiku, matematika?**
- Moji žiaci sú priemerní, ale niektorí sú o trošku šikovnejší.
- **Ste spokojná so žiakmi, ktorým ste triedna?**
- Áno, ja vždy dostanem dobrú triedu - živú, šikovnú.
- **Majú sa vaši žiaci v čom zlepšovať?**
- Áno, každý človek sa má v čom zlepšovať.
- **Akou známkou by ste ohodnotili ich správanie od 1 do 5?**
- Postupne sa prepracovali až ku dvojke.
- **Myslíte si, že sú vaši žiaci dotieraví?**
- Nie, dotieraví určite nie sú, ale niektorí majú občas otázky, ktoré nesúvisia s témou.
- **Ďakujem za rozhovor.**

Nina, Lea a Sabínka, 7. roč.

KVÍZ

✓ **Ktorý z týchto filmov (nie) je animovaný?** ✗

Zaškrtni. Máš viac možností.

Pán prsteňov.....

Hobbit.....

Harry Potter.....

Madagaskar

Legenda o strážcoch

Vo štvorici po opici.....

Piráti z Karibiku

Lovecká sezóna

Za plotom.....

V hlave

Ak je film animovaný, označ ✓, ak je hraný, zaškrtni ✗.
Animovaných aj hraných filmov je rovnaký počet.

Lea a Nina, 7. roč.

ROZPRÁVKA O JEŽIBABE

1.KAPITOLA - STRATENÁ ANIČKA

Bolo raz jedno dievčatko menom Anička. Bývalo pri lesíku a pri ňom bola na lúke malá ohrada, kde prespávali kravička a teliatko. V ich chatke bývali Anička, mamička a ocko. Raz, keď išla dať Anička dobytok na pašu a pásť ho, videla peknú srnku a pri lesíku ju lákalo lesné ovocie. Rozbehla sa za srnkou, kravičky nechala v ohrade a pri naháňaní srnky jedla lesné ovocie. Rodičia sa čudovali, prečo je Anička na paši tak dlho a začali sa o ňu báť, lebo sa už zvečerievalo.

2.KAPITOLA - JEŽIBABA NA SCÉNE

Bola temná noc. Práve vtedy sa domov pri svite mesiaca vracala stará, zlá ježibaba. Svietila si baterkou a mala so sebou aj čierneho kocúra, ktorému svietili oči nazeleno. Zrazu ježibaba začula šuchtavý zvuk . „Kto je tam?“ pýta sa ježibaba svietiac si baterkou. A vtom nájde pri strome spiacu Aničku! Zoberie ju k sebe domov.

... Ráno sa Anička zobudila v ježibabinej posteli. Keď sa prebrala, rozbehla sa do kuchyne, kde sa zľakla strigy. Išla von z domčeka, no vtom sa prudko zastavila. Bol to totiž DOMČEK NA KURACEJ NÔŽKE!!!

3.KAPITOLA - JEŽIBABINO JEDLO

Anička tomu nemohla uveriť! Myslela si, že domčeky na kuracích nôžkach sú len v rozprávkach v jej knižkách. Teraz nemohla strige ujsť. Potom sa ježibaba nečakane milým hlasom ozvala: „Vitaj dievčička, že si sa prebrala. Už tu máš raňajky.“ Ježibaba ju chytila za ruku a Anička ju nechotne nasledovala. Keď sa posadila za stôl, veľmi sa začudovala. Na raňajky mala plesnivé vajíčko s trávou a storočný chlieb. Vajíčko skúsila, no vôbec jej nechutilo a ani chlieb jej nechutil, pretože bol veľmi tvrdý ako betón. Po raňajkách sa Anička spýtala, či môže ísť domov. No na jej prekvapenie ježibaba povedala, že jej bude slúžiť. Anička vysvetlila, že to nie je dobrý nápad, lebo sa jej rodičia budú báť, čo sa s ňou stalo a kde je ich kravička s teliatkom. „To je život, chi, chi, chí ! Zvykneš si,“ zaškerila sa striga. „Ale budeš sa u mňa mať dobre. Budem ti vyvárať a vypekať samé dobroty.“ No ona sa na tie „dobroty“ vôbec netešila.

Anička cez voľné popoludnie zistila, že keď sa strigina metla dotkne inej metly, bude tiež čarovná. Tajne si urobila z prútov metlu a cvičila na nej lietanie. Metla jej bola ako uliata! Radosť jej však prerušila ježibaba. „Dievčička Anička, podkaj do kuchynky, OBED!!!“ zvriskla striga. Anička išla do kuchyne, posadila sa za stôl, ale obed bol tiež hnusný. Mala v šaláte rozmixovaných červíkov a zhnitú kapustu, mrkva bola od blata a mala v sebe chrobákov. Polievke sa už vôbec nečudovala, keď videla, aké boli raňajky, pretože v polievke bol uvarený hmyz.

Anička vyskúšala trošku polievky a trošku šalátu, ale hneď to vyplúla naspäť. Ježibaba sa opýtala : „Si v poriadku Anička? Nežadus sa s tým jedlom, chi, chi, chí!“ Keď sa Anička „naobedovala“, išla znovu cvičiť lietať. Už, už sa jej to podarilo, no vtom prišla striga a Anička sa tvárila, že zametá. Predtým pozametala smeti na kôpku a ježibaba jej naletela. Keď striga odišla, Anička začala znovu skúšať lietať na metle. Za niekoľko minút sa jej podarilo vzletieť.

Vo vzduchu sa cítila dobre, a preto skúsila letieť domov. Aj to sa jej podarilo a videla, že sú jej rodičia veľmi smutní. Zobrala z paše kravičky, odvieďla ich domov a všetko rozpovedala rodičom. Potom sa vrátila do striginho domu. Pozametala niekoľko izieb a ježibaba zakričí : „Anička, poď do kuchyne, na stole je VEČERA!!!“ môžete hádať, aká bola večera. Uhádli ste – odporná. Anička prišla aj tentoraz do kuchyne a posadila sa za stôl. Na večeru bola tisíc rokov pozáručná pizza, puding z červíkov a hmyzu – opäť - , namiesto kurčáťa bol pečený orol + zvyšky z raňajok a obeda. Cez okno svietil mesiac, pred ktorým letel netopier. Kuchyni to dodalo strašidelný výzor. Anička nad jedlom len ohrnula nos a keď čokoľvek skúsila, vôbec jej to nechutilo. Striga zatiaľ varila omáčku, aby mala čím zalívať pečeného orla. Bola to totiž omáčka z ľudských kostí. Ježibaba sa Aničky opýtala : „Chutí ti, Anička, chutí?“ Anička povedala, že chutí i keď opak bol pravdou.

Ďalšie časti v budúcom čísle. Autorky: Nina a Lea

5. december - Medzinárodný deň dobrovoľníkov

Bol vyhlásený v roku 1985 OSN.

Zmyslom sviatku je vyjadrenie uznania dobrovoľníkom a poďakovanie za ich prínos k spoločnosti. Dobrovoľníctvo je základným prvkom každej stratégie, ktorá uznáva, že pokrok nemožno merať len z pohľadu ekonomickej návratnosti. Dobrovoľníctvo prináša nielen mier a rozvoj, ale jednoznačne vplýva na vnútorný život jednotlivcov, komunít a spoločnosti.

Keby som bola dospelá, najviac by som sa snažila pomáhať najviac deťom, ktoré potrebujú vzdelanie, lebo byť vzdelaným človekom je v dnešnej dobe dôležité. Pretože byť hlúpym nie je vtipné alebo smiešne, ale je to skôr smutné. Ja osobne poznám ľudí, ktorí zo svojej dobrej vôle, na svoje vlastné náklady, pomáhajú ľuďom v ťažkej finančnej núdzi, chudobným a chorým deťom i rodinám, negramotným deťom pri vzdelaní a taktiež sa nájdu „dobré duše“, ktoré sa spoločne snažia ochraňovať a zveľaďovať naše životné prostredie, aby sme sa v ňom cítili príjemne.

K. Cabajová, 9. roč.

Nemám ešte skúsenosti s dobrovoľníckou prácou, ale niekedy v budúcnosti by som sa určite veľmi rada zapojila do podobných aktivít. Osobne taktiež nepoznám žiadnych ľudí, ktorí robia dobrovoľníctvo, ale mám pocit, že pár spevákov/speváčok sa do týchto činností zapojilo.

P. Pivodová, 9. roč.

Poznám veľa ľudí, ktorí pomáhajú chudobným, chorým, ale nikdy ma nenapadlo, ako by som pomáhala ja. Asi by som pomáhala tým, že by som asi tiež prispievala chudobným a chorým, starým, aby sa niektorým ľuďom ľahšie žilo. Aj oni musia vedieť, že sa dá žiť lepšie a šťastnejšie.

Z. Švačeková, 9. roč.

Výstavka ovocia a zeleniny

Hodina biológie

Európsky deň jazykov